

રામ્મો ઘડેરી બિઝ્નેસમા

तिलोत्तमा-१ शंकरनगर प्यारामाउण्ट स्कुलको
पूर्वपट्टी उत्तरतर्फ २० फिट र पूर्वतर्फ २२ फिटको
बाटोमा मोहडा पर्ने एक कठ्ठा जग्गा खरिद गर्न
चाहेतेले तुरुन्तै सम्पर्क गर्नुहोला ।

सम्पर्क नम्बर: ९८०१८२७९५०

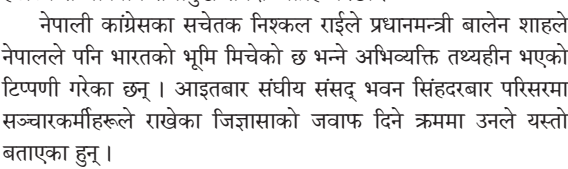
वर्ष ३८ अंक १५१ बुटवल २०८३ जेठ १८ गते, सोमबार नेपाल संवत् १९४६ Monday Jun 01, 2026 पृष्ठ ४ मूल्य रु. ६ मात्र Lumbini

सीमाविद्हरूले प्रधानमन्त्रीको अभिव्यक्तिप्रति खेद व्यक्त गर्दै माफी माग्न माग गरेका छन् भने विपक्षी दल र परराष्ट्रविद्हरूले आफ्नो राष्ट्रविरुद्धको गैर जिम्मेवार अभिव्यक्ति भन्दै कडा विरोध जनाएका छन् ।

बुटवल

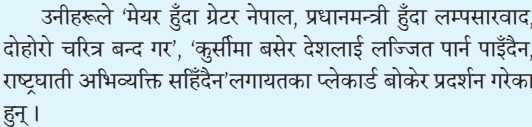
बुटवल

वक्तव्यमा नेपाल-भारत संयुक्त सीमा आयोगले आफ्नो कार्यको करिब ९८ प्रतिशत हिस्सा सम्पन्न गरिसकेको जानकारी सार्वजनिक भइसकेको तर,

संवैधानिक कानूनविद् डा. भीमार्जुन आचार्यले नेपालले पनि भारतको

विरोधमा मसाल जलस

» बाँकी ३ पेजमा

धवल शमशेरले
छाडे राप्रपा

होइन, स्वच्छ मन र आत्मीय सम्बन्ध निर्माण गरेर, हाम्रा मान्यताहरूलाई सही लक्ष्य दिने चाहना हो भने, एकजुट भएर अघि बढ्न सबै राष्ट्रवादी मित्रहरूलाई हार्दिक आह्वान गर्दछु।’

भ्याटमा बहुदरबारे अर्थमन्त्रीले झुठ बोलेको पुष्टी

१३ पुयाउन नसाकिने असाध्यै संवेदनशील वस्तुमा चाहिँ अहिले रिक्रिडकुल ब्याट भएका धर्मापकको उनको भनाइ छ । 'हामी अहिले रिक्रिडकुल ब्याट भएका धर्मापकको उनको भनाइ छ । 'हामी जाँदैनाँ पान' (- उनले थपे । तर, उनले प्रकारा समेनमा बोलेको विषय र आर्थिक विधेयकमा उल्लेख विषय भनै फरक छ । आर्थिक विधेयकको दफा ५५ को उपदफा १ मा मूल्य अभिवृद्धि (र ए)को दफा ७ को उपदफा १ पछि उपदफा (१) को (१ ए) थप गरी ब्याटमा दोहोरो कर सुचवात गरेको स्पष्ट देखिन्छ ।

» बाँकी ३ पेजमा

सम्पादकीय

गैरजिम्मेवार प्रधानमन्त्री

प्रधानमन्त्री बालेन्द्र साहले नेपाल-भारत सीमासम्बन्धी विवादमा नेपालको सार्वभौमसत्ता कमजोर हुने गरी संसदमा बोलेको अभिव्यक्ति खेदजनक छ । सार्वभौम संसदमा जननिर्वाचित प्रधानमन्त्रीले दिएको अभिव्यक्तिले मुलुकको सार्वभौमसत्ताप्रति प्रहार गरेको छ, जनमतको अपमान गरेको छ ।

संसदमा बोल्न र सांसदले सोधेका प्रश्नको उत्तर दिन तर्कद्वै हिडेंका प्रधानमन्त्री साह विपक्षी दलको निरन्तरको दबाबपछि आइतबार अकस्मात संसदमा उपस्थित भएर बोल्न तयार भए । पूर्व तयारीविना प्रधानमन्त्री संसदमा उपस्थित भएर बोल्ने विषय संसदको नियमावलीविरुद्ध हो नै, यसका लागि सभामुख जिम्मेवार छन् । तर उनले जुन विषय बोले, त्यसले नेपाललाई विवादमा पारेको मात्रै छैन, आगामी दिनमा नेपालको हात तल पर्ने जोखिम बढेको छ । पहिलो कुरा नेपाल भारतबिच सीमा विवाद खासगरी लिपुलेक-लिम्पियाधुरा विवादमा भारतसँग कुरा भइरहेको र भारतले जवाफ पठाएको जानकारी प्रधानमन्त्रीले संसदलाई दिए । दोस्रो नेपाल-भारत सीमा विवादमा बेलायतसँग पनि कुरा भइरहेको बताएर तेस्रो पक्षको सहभागिताको कुरा उठाए । तेस्रो नेपालले पनि भारतको सीमा मिचेको कुरा उठाए । संसदमा प्रधानमन्त्रीले भने-‘तपाईंहरूलाई यो सुनेर आश्चर्य लाग्न सक्छ, मैले पनि भर्खर थाहा पाएँ । भारतले नेपालको मात्र होइन, नेपालले पनि भारतको सीमा मिचेको रहेछ । अब दुवैतर्फको विवाद संवादबाट हल गरिन्छ ।’ कुनै पनि देशको सरकारप्रमुखले सार्वभौम संसदको रोष्ट्रममा उभिएर छिमेकी देशको सीमा मिचेको अभिव्यक्ति दिनु गम्भीर प्रश्न हो । कुनै दस्तावेज र रेकर्डमा नभएको विषयको सूचना प्रधानमन्त्रीलाई कसले दियो ? कुनै योजनाबद्ध ढंगले उठाइएको विषय हो वा हचुवाका भरमा बोलेको विषय हो ?

सन् १९८१ मा स्थापना गरिएको नेपाल-भारत संयुक्त प्राविधिकस्तर सीमा समिति ले नेपाल-भारत सीमाको करिब ९८ प्रतिशत भागको सीमाङ्कन कार्य सफलतापूर्वक सम्पन्न गरेको थियो । तर समितिले दुई प्रमुख क्षेत्रलाई समाधान गर्न नसकी औपचारिक रूपमा विवादित क्षेत्रका रूपमा छोडेको थियो । ती थिए, कालापानी लिपुलेक, लिम्पियाधुरा र सुस्ता क्षेत्र । समितिले लगभग सम्पूर्ण सीमाक्षेत्र समेट्ने १८२ वटा स्ट्रिप नक्सा तयार गरेको थियो । तर यी विवादित क्षेत्रहरू अन्तिम सहमतिबाट बाहिर राखिएका थिए । बाँकी विवादहरू समाधान नभएसम्म नक्साहरू अनुमोदन नगर्ने अडान नेपालले सन् २००७ मा लिएको थियो, जबकि भारतले सहमति भइसकेका भागहरूलाई पहिले अनुमोदन गर्नुपर्ने धारणा राखेको थियो ।

यो विवाद मुख्यतः सन् १८१६ को सुगौली सन्धि तथा नेपाल र भारतबिचको पश्चिमी सीमा निर्धारण गर्ने काली (महाकाली) नदीको वास्तविक उद्गमस्थल को व्याख्यासँग सम्बन्धित छ । काली नदीको वास्तविक उद्गम लिम्पियाधुरा हो, जबकि भारतले नदीको उद्गम कालापानी नजिकको पूर्वतर्फको स्रोतलाई मान्यता दिएको छ । यही भिन्न व्याख्याका कारण सीमा विवाद उत्पन्न भएको हो ।

सुस्ता क्षेत्रको विवाद मुख्यतः गण्डक (नारायणी) नदीको धार समयक्रममा परिवर्तन हुनुका कारण उत्पन्न भएको हो । नेपालको धारणाअनुसार सीमा निर्धारण गर्दा सुगौली सन्धि भएको बेलाको नदीको मूल बहावलाई आधार मानिनुपर्छ । भारतको धारणा भने हालको नदी धाराको पूर्वतर्फ रहेको भूभाग भारतको हिस्सा हो भन्ने रहेको छ । मूलतः यी दुई ठाउँमा नेपाल-भारत सीमा विवादमा सहमति हुन सकेको छैन ।

राष्ट्रिय स्वतन्त्र पार्टीका सभापति भारत भ्रमणमा जानु अघिल्लो दिन संसदको रोष्ट्रममा उभिएर दिएको अभिव्यक्ति नियोजित पनि हुनसक्छ । प्रधानमन्त्रीको यो अभिव्यक्तिप्रति संसदले खेदप्रस्ताव पारित गर्नुपर्छ प्रधानमन्त्रीको अभिव्यक्ति चाहिँ रेकर्डबाट हटाउनु अनिवार्य छ । अन्यथा यसले नेपालको वैदेशिक मामिलालाई यसले लामो समय तनाव दिइरहने छ । प्रधानमन्त्रीले माफी माग्नुपर्छ । प्रधानमन्त्रीले माफी नमागे सभामुखले माफी माग्नुका लागि रूलिङ गर्नुपर्छ ।

किन खाने पुदिनाको अचार ?

पुदिनाको अचार स्वास्थ्यको लागि लाभदायी मानिन्छ । यसले शरीरलाई शितलता प्रदान गर्नुका साथै विभिन्न रोगहरुबाट बचाउँछ ।

पुदिनाको अचारका फाइदाहरू

यसरी खानामा पुदिनाको अचार थप्दा स्वादमा बढवा दिन्छ । साथै शरीरलाई शितलता प्रदान गर्छ । पेट, त्वचा लगाएतको समस्यामा पनि पुदिनाको अचार लाभदायी छ । त्यस्तै प्रसवको समयमा पनि पुदिनाको अचारको सेवन गर्नु लाभदायी छ ।

पुदिनाको पात पिसेर निघारमा लगाएमा टाउको दुख्ने समस्याबाट आराम पाइन्छ । पुदिना, तुलसी, अदुवा र कालीमोर्चालाई मिलाएर पानीमा उमाल्नुहोस् । जुन रस ग्यास्ट्रिक समस्या भएकाले लगातार सेवन गर्दा जैरेदेखि समस्या समाधान हुन्छ ।

पुदिनाको पातको धुलोलाई चिनीसँग मिलाएर खाएमा पेट दुख्ने समस्या निको हुन्छ ।

पुदिनाको ताजा रस सेवन गर्दा रुघाखोकी निको हुन्छ। ज्वरो आएको बेला पुदिना र तुलसीको पात पानीमा उमालेर सेवन गर्दा ज्वरो ठीक हुन्छ । दाद, एलर्जी भएको ठाउँमा पुदिनाको पात पिसेर लेप लगाउँदा ठीक हुन्छ । पुदिनाको सेवनले खटाई लाग्ने समस्या पनि निको हुन्छ ।

यसको सेवनले गर्मीमा लाग्ने लू बाट पनि राहत मिल्न सक्छ। यदि शरीरमा घाउ छ भने त्यहाँ पुदिनाको लेप लगाउँदा छिटो निको हुन्छ ।

पुदिनाको पात पिसेर त्यसको लेप मुहारमा लगाउँदा पनि दाग, धब्बा निको हुनुका साथै मुहार चम्किलो पनि हुन्छ । यसको चटनी (अचार) बनाएर खाएमा पेटको सबै समस्या निको हुन्छ ।

२०८३ जेठ १८, गते सोमबार

Monday Jun 01, 2026

उत्पादनमुखी र सन्तुलित बजेट : सिमान्तकृत समुदाय उपेक्षित, वित्त व्यवस्थान र ऋण भुक्तानीले कार्यान्वयनमा चुनौती !

इन्द्रप्रसाद मुसाल

नेपाल सरकारले आर्थिक वर्ष २०८३/०८४ का लागि प्रस्तुत गरेको २१ खर्ब २४ अर्ब ३४ करोड रूपैयाँ बराबरको बजेट केवल वार्षिक आय व्ययको सामान्य दस्तावेज मात्र होइन । यो बजेट अर्थिक वर्ष २०८२/०८३ को तुलनामा २५% ले बढी छ । बदलिँदो विश्व अर्थतन्त्र, प्रविधिमैत्री शासन, प्रशासनिक पुनःसंरचना र उत्पादनमुखी विकासको दिशामा अघि बढ्ने राजनीतिक तथा आर्थिक दृष्टिकोणको अभिव्यक्ति सँगै सरकारले तय गरेका नीति तथा कार्यक्रम लाई प्रभावकारी रूपमा अघि बढाउने गरि बजेट तयार भएको छ । अघिल्लो आर्थिक वर्ष २०८२/०८३ को बजेटसँग तुलना गर्दा यस वर्षको बजेटले परम्परागत संरचनाभन्दा केही फरक सोच, डिजिटल रूपान्तरण, निजी क्षेत्रसँगको सहकार्य तथा दीर्घकालीन आर्थिक सुधारको संकेत दिएको देखिन्छ । यद्यपि चालु खर्चको अत्यधिक भार, कमजोर कार्यान्वयन क्षमता, न्यून पुँजीगत खर्च र राजस्व सङ्कलनको दबाव यो वर्षको बजेटका प्रमुख चुनौतीहरू भएता पनि यस बजेटले नेपालको अर्थतन्त्रलाई उत्पादनमुखी, प्रविधिमैत्री र केही हदसम्म आत्मनिर्भर दिशातर्फ मोड्ने प्रयास गरेको देखिन्छ । बजेटले नेपाल सरकारको आगामी आर्थिक दिशा, प्रशासनिक सुधार, निजी क्षेत्रसँगको सहकार्य, प्रविधिमैत्री शासन र उत्पादनमुखी अर्थतन्त्र निर्माणको संकेत गर्छ । अर्थमन्त्रीले संघीय संसदमा प्रस्तुत गरेको बजेट केवल परम्परागत खर्च व्यवस्थापनमा सीमित नभई राज्यको संरचनागत सुधार, डिजिटल रूपान्तरण तथा आर्थिक पुनरुत्थानतर्फ केन्द्रित भएको देखिन्छ ।

कुल बजेटमध्ये करिब ५९.८ प्रतिशत रकम चालु खर्चमा विनियोजन गरिएको छ भने पुँजीगत खर्च मात्र २०.३ प्रतिशत रहेको छ । यसले अझै पनि राज्यको दूलो हिस्सा प्रशासन, तलब, भत्ता र सञ्चालनमै खर्च भइरहेको देखाउँछ । विकास निर्माण, उत्पादन, रोजगारी सिर्जना तथा पूर्वाधार विस्तारका लागि अपेक्षित रूपमा दूलो रकम छुट्याउन नसक्नु दीर्घकालीन आर्थिक रूपान्तरणका लागि चुनौतीपूर्ण पक्ष हो । तर, अर्कोतर्फ सरकारले प्रशासनिक खर्च घटाउने, मन्त्रालयको संख्या २२ बाट १८ मा भर्ने, ३१ वटा निकाय खारेज गर्ने तथा अनावश्यक संरचना हटाउने घोषणा गर्नु सकारात्मक संकेत हो । यदि यी सुधार प्रभावकारी रूपमा कार्यान्वयन भए भने आगामी वर्षहरूमा चालु खर्च नियन्त्रणमा ल्याउन महत् पुग्न सक्छ ।

आर्थिक वर्ष २०८२/०८३ को बजेटले कृषि, ऊर्जा, पर्यटन, पूर्वाधार र सामाजिक क्षेत्रलाई मुख्य प्राथमिकतामा राखेको थियो । तत्कालिन सरकारको मुख्य उद्देश्य आर्थिक ढिलासुस्ति हटाउने, रोजगारी सिर्जना गर्ने र उत्पादन वृद्धि गर्ने थियो । तर २०८३/०८४ को बजेटले प्रयासलाई अफ विस्तारित गर्दै संरचनागत सुधार र डिजिटल अर्थतन्त्रको अन्वयणलाई अगाडि सार्दै शासन प्रणालिमा क्रमिक सुधार र आर्थिक रूपान्तरणको संकेत दिएको छ ।

सरकारले प्राविधिक तथा व्यावसायिक शिक्षालाई स्थानीय तहसम्म विस्तार गर्ने नीति लिनु सकारात्मक पक्ष हो । डिजिटल कलासुरमा, सिकाइ उपलब्धिमा आधारित मूल्याङ्कन प्रणाली, अनुसन्धान तथा नवप्रवर्तनमा जोड र प्राविधिक शिक्षालाई रोजगारीसँग जोड्ने प्रयासले शिक्षा क्षेत्रलाई केवल प्रमाणपत्र उत्पादन गर्ने संरचनाबाट उत्पादनशील मानव स्रोत निर्माण गर्ने दिशामा लैजान सक्छ । कुनै पनि राष्ट्रको दीर्घकालीन समृद्धि विद्यालय र विश्वविद्यालयको स्तरबाट सुरु हुन्छ । दक्ष, सिर्जनशील र प्रविधिमैत्री युवा उत्पादन गर्न नसके मुलुक आर्थिक रूपमा कहिल्यै आत्मनिर्भर बन्न सक्दैन । यही यथार्थलाई बुझ्दै सरकारले शिक्षा क्षेत्रमा बजेट वृद्धि गर्नु दूरदर्शी निर्णय मान्न सकिन्छ । सार्वजनिक विद्यालय सुधार, डिजिटल शिक्षाको विस्तार तथा प्रत्येक स्थानीय तहमा प्राविधिक शिक्षाको पहुँच विस्तार गर्ने नीति नेपालका ग्रामीण तथा भिन्न आय भएका परिवारका युवाका लागि आशाको आधार बन्न सक्छ ।

स्वास्थ्य क्षेत्रतर्फ पनि यस वर्षको बजेट अपेक्षाकृत सकारात्मक देखिन्छ । नेपालमा स्वास्थ्य सेवा सर्वसाधारणको पहुँच, गुणस्तर र खर्चका दृष्टिले चुनौतीपूर्ण अवस्थामै छ । राधधानी बाहिर विशेषज्ञ सेवा सीमित हुनु, ग्रामीण क्षेत्रमा चिकित्सक अभाव हुनु र जटिल उपचारका लागि विदेश जानुपर्ने बाध्यता अझै समाप्त भइसकेको छैन । यस्तो अवस्थामा स्वास्थ्य बीमा कार्यक्रमको पुनःसंरचना, संघीय तथा प्रादेशिक अस्पतालको स्तरोन्नति, जटिल रोगको उपचार स्वदेशमै गर्ने लक्ष्य तथा आधारभूत स्वास्थ्य सेवामा पहुँच विस्तार गर्ने सरकारको नीति महत्वपूर्ण मानिन्छ ।

यो बजेटको सबैभन्दा आधुनिक र दूरदर्शी पक्ष कृत्रिम बुद्धिमत्ता (AI) र सूचना प्राविधिलाई दिइएको प्राथमिकता हो । नेपालमा पहिलो पटक सार्वभौम एआई कम्प्युट केन्द्र स्थापना गर्ने घोषणा भावी आर्थिक संरचनाको दिशा निर्धारण गर्ने कदम हो । आज विश्व अर्थतन्त्र तीव्र रूपमा डिजिटल अर्थतन्त्रतर्फ अघि बढिरहेको छ । उत्पादन, बँकैङ, शिक्षा, स्वास्थ्य, सुरक्षा, सञ्चारदेखि प्रशासनसम्म कृत्रिम बुद्धिमत्ताको प्रभाव विस्तार भइरहेको अवस्थामा नेपालले पनि समयको मागलाई बुझ्दै एआईलाई राष्ट्रिय प्राथमिकतामा राख्नु महत्वपूर्ण उपलब्धि हो । नेपालजस्तो विकासोन्मुख मुलुकमा दीर्घकालीन समृद्धिको आधार केवल सडक, भवन र पुल लागूयतका भौतिक पूर्वाधार मात्र नभै गुणस्तरीय मानव पूँजी पनि हो भन्ने सन्देश सरकारले यस बजेटमार्फत दिन खोजेको छ । हजारौँ एआई प्रोसेसिङ युनिट खरिद गरी स्टार्टअप र नवप्रवर्तनमा काम गर्ने युवालाई सहूलियत दिने नीति दक्षिण एशियाली सन्दर्भमै नवीन र महत्वाकांक्षी मान्न सकिन्छ । नेपालजस्तो सानो अर्थतन्त्र

भएको मुलुकका लागि भौतिक उद्योगमा मात्र प्रतिस्पर्धा गर्नु कठिन हुन सक्छ, तर डिजिटल अर्थतन्त्र, सफ्टवेयर सेवा, रिमोट वर्क र एआई प्रविधिमार्फत लगानीले नयाँ सम्भावना खोल्न सक्छ । नेपाल टेलिकमको केही सेयर विक्री गरी टेक हब निर्माण गर्ने योजना तथा रिमोट वर्कलाई कानुनी मान्यता दिने तयारीले सरकार डिजिटल भविष्यप्रति गम्भीर देखिएको संकेत दिन्छ । अघिल्लो वर्षको बजेटमा पनि डिजिटल नेपाल र सूचना प्राविधिको चर्चा थियो, तर यस वर्ष त्यो अवधारणा अझ स्पष्ट, संरचनागत र व्यावहारिक रूपमा प्रस्तुत भएको देखिन्छ । यसले नेपाललाई केवल उपभोक्ता राष्ट्र नभई प्रविधिमा आधारित सेवा अर्थतन्त्रतर्फ लैजान सक्ने सम्भावना देखाएको छ ।

निजी क्षेत्रलाई प्रोत्साहन दिने नीति पनि यस बजेटको अर्को महत्वपूर्ण पक्ष हो । व्यक्तिगत आयकर छुटको सीमा वृद्धि गर्नु, अधिकतम कर दर घटाउनु, स्टार्टअप कोष स्थापना गर्नु, विदेशी लगानीलाई सहज बनाउने नीति लिनु तथा सार्वजनिक-निजी साझेदारी (PPP) मोडललाई प्रोत्साहन गर्नुले निजी क्षेत्रलाई सकारात्मक सन्देश दिएको छ । नेपालको अर्थतन्त्रमा निजी क्षेत्र नै रोजगारी सिर्जनाको मुख्य आधार भएकाले सरकार र निजी क्षेत्रबीच सहकार्य अङ्गिकार गरेको छ । कृषि क्षेत्रमा पनि केही संरचनागत सुधारका संकेत देखिएका छन् । भूमि बैंक, करार खेती, उत्पादन तथा लगानीमा आधारित अनुदान र डिजिटल मल वितरण प्रणालीजस्ता कार्यक्रमले कृषि क्षेत्रलाई परम्परागत निर्वाहमुखी प्रणालीबाट व्यावसायिक र उत्पादनमुखी दिशातर्फ लैजान खोजेको देखिन्छ । नेपालजस्तो कृषि प्रधान देशमा कृषि क्षेत्रलाई आधुनिक र व्यावसायिक बनाउन सक्ने मात्र बेरोजगारी घटाउन तथा ग्रामीण अर्थतन्त्र बलियो बनाउन सकिन्छ । ऊर्जा क्षेत्रमा जलविद्युत् उत्पादन, प्रसारण लाइन विस्तार तथा ऊर्जा निर्यातको लक्ष्यलाई निरन्तरता दिइएको छ । नेपालसँग भएको विशाल जलस्रोत सम्भावनालाई आर्थिक समृद्धिको आधार बनाउने सरकारी प्रयास सकारात्मक देखिन्छ । तर ऊर्जा क्षेत्रमा नीतिगत स्थिरता, पारदर्शिता र लगानी सुरक्षा अझै पनि चुनौतीका विषय हुन् । नेपाललाई केवल उपभोगमुखी अर्थतन्त्रबाट उत्पादनमुखी अर्थतन्त्रमा रूपान्तरण गर्ने शिक्षा, स्वास्थ्य, प्रविधि र नवप्रवर्तनमै लगानी आवश्यक हुन्छ भन्ने यथार्थलाई यो बजेटले केही हदसम्म आत्मसात गरेको देखिन्छ ।

सकारात्मक पक्ष:

आर्थिक वर्ष २०८३/०८४ को बजेटले आर्थिक सुधार, उत्पादन वृद्धि, रोजगारी सिर्जना तथा डिजिटल रूपान्तरणलाई प्राथमिकतामा राखेको छ । आयकर छुटको सीमा दोब्बर बनाइनु र कर दरमा कटौती गरिनुले मध्यम वर्गलाई राहत दिने अपेक्षा गरिएको छ । सूचना प्रविधि, कृत्रिम बुद्धिमत्ता (AI), रिमोट वर्क तथा स्टार्टअप क्षेत्रमा विशेष जोड दिइनुले नेपाललाई ज्ञान र प्रविधिमा आधारित अर्थतन्त्रतर्फ अघि बढाउने संकेत गरेको छ । कृषि अनुदानलाई उत्पादनसँग जोड्ने, भूमि बैंकको अवधारणा लागू गर्ने तथा जलविद्युत, पर्यटन र पूर्वाधार विकासमा लगानी बढाउने नीतिले दीर्घकालीन आर्थिक वृद्धि र रोजगारी विस्तारमा सकारात्मक योगदान पुर्‍याउन सक्छ ।

आर्थिक वर्ष २०८३/०८४ को बजेट परम्परागत खर्चमुखी दृष्टिकोणभन्दा केही फरक रूपमा आर्थिक सुधार, उत्पादनशीलता वृद्धि, प्रविधिमैत्री विकास, सुशासन र निजी क्षेत्रको सहभागितालाई केन्द्रमा राखेर तयार गरिएको देखिन्छ । सूचना प्रविधि, कृत्रिम बुद्धिमत्ता (AI), ऊर्जा, कृषि आधुनिकीकरण, पूर्वाधार विकास, उद्यमशीलता प्रवर्द्धन तथा प्रशासनिक पुनःसंरचनाजस्ता विषयलाई प्राथमिकतामा राखिनुले अर्थतन्त्रलाई दीर्घकालीन रूपमा प्रतिस्पर्धी, उत्पादनमुखी र आत्मनिर्भर बनाउने प्रयास भर्त्तिन्छ । साथै, कदातालाई राहत, डिजिटल सेवा विस्तार, लगानीमैत्री वातावरण निर्माण तथा सरकारी खर्चमा मितव्ययिता अपनाउने घोषणा यस बजेटका सकारात्मक पक्ष हुन् ।

चुनौतीहरू:

बजेटको करिब ६० प्रतिशत हिस्सा चालु खर्चमा जानु र पुँजीगत खर्च केवल २०.३ प्रतिशतमा सीमित हुनु आर्थिक विकासका लागि चिन्ताको विषय हो । विकास निर्माण, पूर्वाधार र उत्पादनशील क्षेत्रमा पर्याप्त लगानी नहुँदा रोजगारी सिर्जना र आर्थिक वृद्धिमा अपेक्षित गति आउन सक्दैन । वित्तीय व्यवस्थापन तथा ऋण भुक्तानीमा भण्डै २० प्रतिशत बजेट धुनै हुनुले विकासका लागि उपलब्ध स्रोत अझ खुम्चिन्छ । दीर्घकालीन आर्थिक समृद्धिका लागि पुँजीगत खर्चको हिस्सा बढाएर उत्पादनमुखी क्षेत्रमा लगानी

केन्द्रित गर्नु आवश्यक छ ।

बजेटमा उल्लेख गरिएका कार्यक्रमहरू कार्यान्वयन गर्नु नै सबैभन्दा दूलो चुनौती हो । हाल नेपालको कुल सार्वजनिक ऋण करिब रु. २९ खर्ब ३३ अर्ब पुगेको छ । यसमध्ये दूलो हिस्सा बाह्य ऋणको रहेको छ भने आन्तरिक ऋण पनि तीव्र रूपमा बढिरहेको छ । चालु आर्थिक वर्षको नौ महिनामै सरकारले ऋणको साँवा र ब्याज भुक्तानीमा रु. २ खर्ब ५८ अर्ब खर्च गरिसकेको तथ्य सार्वजनिक भएको छ । आर्थिक वर्ष २०८३/८४ को बजेटमा मात्रै रु. ४ खर्ब २२ अर्ब ६४ करोड वित्तीय व्यवस्थापनतर्फ छुट्याइएको छ, जसको दूलो हिस्सा ऋण भुक्तानी र ब्याज तिर्न प्रयोग हुनेछ । ऋणको साँवा-ब्याज भुक्तानीमा यति दूलो रकम खर्च हुनुले बजेट कार्यान्वयनमा गम्भीर दबाव सिर्जना गर्ने देखिन्छ । सरकारले उठाउने राजस्वको दूलो हिस्सा ऋण तिर्नमै खर्च हुँदा विकास निर्माण, उत्पादनमूलक क्षेत्र र रोजगारी सिर्जनाका कार्यक्रम प्रभावित हुन सक्छन् । नयाँ विकास आयोजना अघि बढाउन समेत पुग्न ऋण लिनुपर्ने अवस्था बन्ने जोखिम बढेको छ । यदि ऋणको उपयोग उत्पादनशील क्षेत्रमा प्रभावकारी रूपमा गर्न सकिाइन भने भविष्यमा नेपालको अर्थतन्त्रमा ऋणको भार चुनौतीपूर्ण बन्न सक्छ । कुल बजेटको दूलो हिस्सा अझै पनि चालु खर्चमा केन्द्रित भएकाले विकास निर्माणका लागि छुट्याइएको पुँजीगत खर्च अपेक्षाकृत कम देखिन्छ । सबै तहका कर्मचारीको तलब २१ प्रतिशत सम्मको वृद्धिले पुजिगत खर्चलाई अझ चुनौती दिइएको छ । विगतमा पुँजीगत बजेट खर्च गर्ने क्षमता कमजोर रहेको सन्दर्भमा निर्धारित लक्ष्य हासिल गर्न कठिन हुन सक्छ । साथै, महत्वाकांक्षी राजस्व संकलन लक्ष्य, बढ्दो आन्तरिक र बैदेशिक ऋण र ब्याज भुक्तानी , वैदेशिक स्रोतमा निर्भरताले वित्तीय व्यवस्थापनमा दबाव सिर्जना गर्न सक्छ । शिक्षा र स्वास्थ्यजस्ता आधारभूत क्षेत्रहरूमा अपेक्षाकृत दूला सुधारात्मक कार्यक्रमको अभाव पनि महसुस गरिएको छ ।

आर्थिक वर्ष २०८३/८४ को बजेटमा केही सकारात्मक कार्यक्रम समावेश भए पनि केहि उल्लेखनीय कमजोरीहरू पनि छन । ५० युनिभरन्दा बढी विद्युत् खपतमा भ्याट लगाइनु, निजी विद्यालयका शुल्कमा थप ३ प्रतिशत कर लगाइनु र निजी अस्पताल मेडिकल भिडियो उपचार गराउने बिरामीबाट स्वास्थ्य समता शुल्क उठाउने व्यवस्था बजेटको कमजोरीका रूपमा देखिन्छ । आवासीय विद्यालय र निजी अस्पताल शिक्षा तथा स्वास्थ्य क्षेत्रका महत्वपूर्ण साझेदार हुन् । तर बजेटमार्फत् कर तथा शुल्कको भार बढाएर सरकारले यी संस्थालाई हतोत्साहित गरेको देखिन्छ, जसले शिक्षा र स्वास्थ्य सेवाको समग्र विकासमा नकारात्मक प्रभाव पार्न सक्छ । प्रदेश र स्थानीय तहमा जाने वित्तीय समानीकरण अनुदानलाई कम गर्नु बजेटका कमजोरी हुन् । बढ्दो सार्वजनिक ऋण र साँवा-ब्याज भुक्तानीको भार तथा महत्वाकांक्षी राजस्व लक्ष्यले बजेट कार्यान्वयनमा चुनौती थप्ने देखिन्छ । समग्रमा, यो बजेटले विद्यार्थीलाई गुणस्तरीय ज्ञान र सीप दिन सक्छ, स्वास्थ्य सेवाले नागरिकलाई सहज र भरपर्दो उपचार उपलब्ध गराउन सक्छ, प्रविधि तथा एआईमा गरिएको लगानीले युवाहरूलाई रोजगारी र उद्यमशीलताको अवसर सिर्जना गर्न सक्छ, कृषि तथा उद्योगका नीतिहरूले उत्पादन वृद्धि र आत्मनिर्भरता हासिल गर्न सक्छन् भने मात्र यो बजेट वास्तवमा सफल, प्रभावकारी र ऐतिहासिक ठहरिनेछ । अर्कोतर्फ, कुल बजेटको दूलो हिस्सा ऋण र राजस्व वृद्धिको अपेक्षामा आधारित छ । साथै आन्तरिक तथा बाह्य ऋणको भार र ब्याज भुक्तानी बढ्दै गएको अवस्थामा स्रोत सुनिश्चित नगरी महत्वाकांक्षी खर्च घोषणा गरिएको भन्ने आलोचना पनि छ । संक्षेपमा, बजेट २०८३/०८४ को सफल कार्यान्वयन राजस्व संकलन, आर्थिक वृद्धि र ऋण व्यवस्थापनमा निर्भर रहनेछ ।

बन्जीजम्प गर्दै आन्तरिक पर्यटक:

बागलुङ र पर्वत जिल्ला जोड्ने गरी कालीगण्डकी नदीको खोचमा निर्माण गरिएको साहसिक खेल बन्जीजम्प गर्दै आन्तरिक पर्यटक । अहिले दैनिक चार सय पर्यटक बन्जीजम्प गर्न र अवलोकनका लागि पुगे गरेका छन् । तस्विर: रासस

टी-२० आईमा दुईपटक ३०० रन कटाउने नेपाल पहिलो टिम

बुटवल । नेपाली पुरुष क्रिकेट टोलीले आइतबार बिहान एसियन गेम्स खनोटअन्तर्गत चीनसँगको खेलमा आक्रामक ब्याटिङ गर्दै २० ओभरमा ३१३ रनको विशाल योगफल खडा गर्‍यो ।

उक्त योगफल बनाउने क्रममा केही कीर्तिमानहरू पनि बनेका छन् । नेपाल टी-२० आई क्रिकेटमा ३०० रन पूरा गर्ने पहिलो टिम बन्यो । यसअघि नेपालले सन् २०२३ मा एसियन गेम्सअन्तर्गतकै खेलमा मंगोलियाविरुद्ध ३१४ रन बनाएको थियो ।

टी-२०आईमा पहिलोपटक ३०० रन कटाउने टिम पनि नेपाल नै थियो । त्यसपछि जिम्बाबेले गाम्बियाविरुद्ध सन् २०२४ मा ३४४ रन बनाएर नेपालको कीर्तिमान तोडेको थियो ।

यस्तै आइतबार नेपालले चीनविरुद्ध कुल २९ छक्का प्रहार गर्‍यो । यो पनि एकै इनिङमा सर्वाधिक छक्काको कीर्तिमान (संयुक्त रूपमा) हो । स्पेनले पनि सन् २०२५

मा क्रोएसिया विरुद्ध २९ छक्का प्रहार गरेको थियो ।

त्यसैगरी, कुशल भुर्तेलले एकै ओभरमा ६ छक्का प्रहार गरेर दुर्लभ रेकर्ड बनाउन सफल भए । यो रेकर्ड बनाउने उनी नेपालका लागि दोस्रो खेलाडी हुन् भने समग्रमा छैटौँ खेलाडी हुन् ।

यस्तै कुशल भुर्तेलले प्रहार गरेको १६ छक्का कुनैपनि नेपाली ब्याटरले एकै इनिङमा प्रहार गरेको सर्वाधिक छक्का हो । यसअघि कुशल मल्लले मंगोलियाविरुद्ध १२ छक्का प्रहार गरेका थिए ।

सर्वाधिक छक्काको विश्व कीर्तिमान भने इस्टोनियाका साहिल चौहानको नाममा छ । उनले साइप्रसविरुद्ध सन् २०२४ मा १८ छक्का प्रहार गरेका थिए । यस्तै कुशल भुर्तेलले बाउन्डीबाट सबैभन्दा धेरै रन जोड्ने नेपाली खेलाडीको कीर्तिमान पनि बनाएका छन् । उनले चीनविरुद्ध बाउन्डीबाट मात्र ११६ रन जोडेका थिए, यसअघि कुशल मल्लको १०४ रनको रेकर्ड थियो ।

श्रीलङ्कालाई पराजित गर्दै नेपाल साफ च्याम्पियनसिपको सेमिफाइनलमा

बुटवल । साफ महिला च्याम्पियनसिप फुटबल प्रतियोगितामा नेपालले श्रीलङ्कालाई पराजित गर्दै समूह विजेताको रूपमा सेमिफाइनलमा प्रवेश गरेको छ ।

भारतको गोवास्थित पण्डित जवाहारलाल नेरू रङ्गशालामा आइतबार सम्पन्न समूह चरणको आफ्नो अन्तिम खेलमा नेपालले श्रीलङ्कामाथि २-० गोलको जित निकाल्यो । नेपाल समूह 'बी'को शीर्ष स्थान रह्यो ।

दुई खेल खेलेको नेपालले शतप्रतिशत नतिजा निकाल्दै ६ अङ्कका साथ समूह विजेत बनेको हो । नेपालले समूहचरणको आफ्नो पहिलो खेलमा भुटानलाई १-० गोलअन्तरले पराजित गरेको थियो ।

त्यसैगरी समूह 'बी'बाट भुटान उपविजेताको रूपमा

सेमिफाइनलमा पुगेको छ । भुटानले तीन अङ्क बटुल्दै प्रतियोगिताको उपविजेता बन्दै सेमिफाइनमा पुगेको हो ।

खेलमा नेपालका लागि रिस्मकुमारी धिसिङ र रेनुका नागरकोटीले समान एक/एक गोल गरे । रिस्मले खेलको पहिलो हाफमा गोल गरिन भने रेनुकाले खेलको दोस्रो हाफमा गोल थपिन ।

खेलको पहिलो हाफको अतिरिक्त समयमा रिस्मले पेनाल्टी एरियाभित्र रेखा पौडेलले दिएको पासलाई सदुपयोग गर्दै गोल गरिन् । त्यस्तै खेलको ६०औँ मिनेटमा रेनुकाले गोल गरिन् । उनले पेनाल्टी एरिया बाहिरबाट प्रहार गरेको बलले जाली चुमेको थियो । आजको हारसँगै श्रीलङ्का प्रतियोगिताबाट बाहिरिएको छ ।

बुटवल । देशभर दर्ता भएका सवारीसाधनको संख्या ६२ लाख माथि रहेको पाइएको छ । अर्थ मन्त्रालयले सार्वजनिक गरेको विवरणअनुसार चालु आर्थिक वर्ष फागुन मसान्तसम्म कुल सवारीसाधनको संख्या ६२ लाख ४९ हजार ७३२ पुगेको छ ।

देशभर ६२ लाख ४९ हजार ७३२ सवारीसधान

बुटवल । देशभर दर्ता भएका सवारीसाधनको संख्या ६२ लाख माथि रहेको पाइएको छ । अर्थ मन्त्रालयले सार्वजनिक गरेको विवरणअनुसार चालु आर्थिक वर्ष फागुन मसान्तसम्म कुल सवारीसाधनको संख्या ६२ लाख ४९ हजार ७३२ पुगेको छ ।

चालु आवको फागुन मसान्तसम्म मात्रै दुई लाख ८१ हजार ९२१ वटा दर्ता भएका थिए । दर्ता भएका सवारीसाधनमध्ये ५० लाख बढी मोटरसाइकल छन् ।

यसैगरी, फागुन मसान्तसम्म ४१ लाख १४ हजार १८१ वटा सवारी चालक अनुमतिपत्र (स्मार्ट कार्ड) जारी भएको छ । त्यसमध्ये चालु आवको आठ महिनासम्म ४३ हजार ७५० थान सवारी चालक अनुमतिपत्र जारी भएको थियो ।

चालु आवको प्रथम आठ महिनामा ८७ हजार १४ थान इम्बोस्ड नम्बर प्लेट उत्पादन भएका छन् । तीमध्ये पाँच हजार १८६ थान जडान गरिएको छ ।

गत फागुन मसान्तसम्म कुल आठ लाख ३१ हजार ५९ थान इम्बोस्ड नम्बर प्लेट उत्पादन भएकामा ८८ हजार ३४० थान जडान भएका छन् ।

इम्बोस्ड सवारी नम्बर प्लेट जडानसम्बन्धी निर्देशिका, २०८१ अनुसार नम्बर प्लेट जडान भइरहेको छ ।

दश महिनामा ३१ अर्ब ३१ करोडका सवारीसाधन आयात

चालु आर्थिक वर्षको प्रथम १० महिनामा रु ३१ अर्ब ३१ करोड मूल्यबराबरका सवारीसाधन तथा तिनका पार्टपुर्जा आयात भएका छन् ।

गत आवको सोही अवधिको तुलनामा चालु आवको यो अवधिमा रु नौ अर्ब ६५ करोडले आयात बढेको हो ।

वीरगञ्ज भन्सार कार्यालयका सूचना अधिकारी उदयसिंह विष्टका अनुसार सवारीसाधन र पार्टपुर्जाको आयात बढेसँगै चालु आवको १० महिनामा रु २० अर्ब ५२ अर्ब राजस्व सङ्कलन भएको छ । गत आवको सोही अवधिमा रु १६ अर्ब ६४ करोड राजस्व सङ्कलन भएको थियो । चालु आवको १० महिनामा रु एक अर्ब २५ करोड बराबरका सवारीसाधनको आयातबाट रु तीन अर्ब १७ करोड राजस्व सङ्कलन भएको छ । यसैगरी, रु सात अर्ब ३२ करोड बराबरका मूल्य पर्ने ५१ हजार ४२३ वटा ‘अन एम्बेल्ड’ मोटरसाइकल आयातबाट रु सात अर्ब नौ अर्ब राजस्व असुली भएको छ ।

आकर्षक डिजाइन तथा छपाई

सबै किसिमका रंगिन तथा सादा डिजाइनका साथै सम्पूर्ण छपाईको लागि सधै हामीलाई सम्मन्नुहोस् !

आइडिया डिजाइनर्स/अफसेट प्रेस

सम्पर्क: बुटवल-७, पुरानो बसपार्क (सब्जीमण्डी पछाडि) यातायात मजदूर संघको भवनमा फोन:-०७१-५५०२९३ मो. ९८५७०३५३८०, ९८४७१२३९५७ E-mail:ideapressbtl@gmail.com

हामी बोलेर मात्र होइन पुर्‍याएर छाड्छौ

तपाईंको अत्यन्तै जरूरी चिठी एवं पर्सलहरू नेपाल लगायत भारत र विश्वका प्रमुख शहरहरूमा पठाउनु परेमा हामीलाई सम्मन्नुहोस्

सुपर काइनेटिक कुरियर्स सर्भिस

ट्राफिक चोक हिमालयन बैंकको साइड (सुर्य लाईफ इन्सोरेन्स भएको भवन) फोन:- ०७१५४२५७१

सिद्धार्थ राजमार्ग स्तरोन्नति हुने ‘द्रुतमार्ग बन्दै’

प्रकाश डोटेल
स्याङ्जा
आउँदो वर्षको बजेटमार्फत् सरकारले पोखरा-बुटवल जोड्ने सिद्धार्थ राजमार्गलाई द्रुतमार्गका रूपमा विकास गर्ने भएको छ । संघीय संसदको संयुक्त बैठकमा शुक्रबार आगामी आर्थिक वर्ष २०८३/८४ को बजेट प्रस्तुत गर्दै अर्थमन्त्री डा. स्वर्णिम वाम्बेले द्रुतमार्ग बनाउने घोषणा गरेका हुन् ।
घोषणा अनुसार राजमार्गको स्तरोन्नति र विस्तारको काम यसै वर्ष सुरु गरिने उनले बताए । डा. वाम्बेले सिद्धार्थ राजमार्गलाई आधुनिक सडक बनाउने योजना अघि सारे पनि बजेटको निश्चित रकम भने उल्लेख गरेका छैनन् । बजेटमा रकम उल्लेख नभएपनि द्रुतमार्ग बन्नेमा राजमार्ग आसपासका स्थानीय आशावादी छन् ।
सिद्धार्थ राजमार्गसँगै चर्चित सिद्धबाबा सुरुङमार्गको काम पनि यसै वर्ष सकिने भएको छ । डा. वाम्बेले उक्त सुरुङमार्ग निर्माण कार्य यही वर्ष सम्पन्न हुने जानकारी दिए । सिद्धबाबा खण्डको जोखिम अन्त्य गर्न सुरुङमार्गले ठूलो सघाउ पुर्‍याउने विश्वास गरिएको छ । सिद्धबाबा सुरुङमार्ग पूरा भएपछि पात्था र बुटवल खण्डको यात्रा सुरक्षित र भरपर्दो हुनेछ ।
पोखरादेखि बुटवलसम्मको सिद्धार्थ राजमार्गको लम्बाइ भण्डै १ सय ८० किलोमिटर छ । पहाडी भूगोलका कारण राजमार्ग निकै सँघेरो र घुमाउँरो छ । यसलाई द्रुतमार्ग बनाउँदा हालको दूरी निकै घट्ने सम्भाव्यता अध्ययनले देखाएको छ । सरकारले यसअघि नै सडकको विकल्प र सुरुङमार्गका बारेमा प्राविधिक अध्ययन गराएको थियो । नयाँ प्रविधि प्रयोग गरेर सडकको दूरी छोट्याउने र यात्रा सहज बनाउने सरकारको लक्ष्य छ ।

जेनजी आन्दोलनपछि बनेको सुशीला काकी नेतृत्वको सरकारले सिद्धार्थ राजमार्गको पोखरा-बुटवल खण्डको सुधारका लागि एसियाली पूर्वाधार विकास बैंक (एआइआइबी) बाट प्राप्त २० लाख अमेरिकी डलर अनुदान सहायता स्वीकार गर्ने निर्णय गरेको थियो । गएको माघ ९ गतेको मन्त्रिपरिषद् बैठकले राजमार्गको सुधार आयोजना तयारीका लागि उक्त वैदेशिक अनुदान लिने निर्णय गरेको हो । राजमार्गको स्तरोन्नतिका लागि आवश्यक तयारी र अध्ययनमा रकम परिचालन गरिनेछ ।

केहि समयअघि वन तथा वातावरण मन्त्रालयले पोखरा-बुटवल सडक स्तरोन्नति परियोजनाको वातावरणीय प्रभाव मूल्यांकन (इआइए) प्रतिवेदन सार्वजनिक गरिसकेको छ । प्रतिवेदन अनुसार राजमार्गको स्तरोन्नतिका लागि १९ अर्ब ७५ करोड ९० लाख रुपैयाँ लाने अनुमान गरिएको स्याङ्जा जिल्ला उद्योग वाणिज्य संघका अध्यक्ष महादेव श्रेष्ठले बताए । ४ वर्षभित्र सम्पन्न गर्ने लक्ष्य राखिएको आयोजनामा ९ अर्ब ३७ करोड २० लाख रुपैयाँ

पुल र सुरुङ निर्माणमा मात्रै खर्च गरिने प्रस्ताव छ । स्तरोन्नतिपछि सडकको चौडाइ ५० मिटरसम्म पुग्नेछ । सडकका दुवैतर्फ १.५ मिटरको सोल्डर र १ मिटरको नाली रहने प्रतिवेदनमा उल्लेख छ ।

भारतीय आर्थिक सहयोगमा २०२२ देखि निर्माण सुरु भई २०२८ मा सम्पन्न भएको १८० किलोमिटर लामो राजमार्गको उद्घाटन २०२९ बैशाखमा तत्कालीन राजा वीरेन्द्रले पोखरामा गरेका थिए । हाल राजमार्ग सँघुरो सडक र घुम्तीका कारण जोखिमपूर्ण मानिन्छ । विशेष गरी स्याङ्जा, वालिङ, बजार र आसपासको खण्डमा दुई लेनको सडक, फुटपाथ र नाली नहुँदा पैदल यात्री र सवारी चालकले सास्ती खेप्दै आएका छन् । राजमार्गमा ३४ वटा पुल छन् भने कालीगण्डकी नदीमाथिको राम्दी पुल सबैभन्दा लामो र जीर्ण अवस्थामा छ, त्यसको बिकल्पमा नयाँ पुल बनिरहेको छ ।

नयाँ योजना अनुसार सडकका घुम्तीहरू घटाउन ३८ ठाउँमा पुल संरचना, ५ ठाउँमा सुरुङमार्ग र बाइपासको प्रस्ताव गरिएको छ । स्याङ्जाको भालुपहाड, रामकोष, विष्णुपैधरामा ५ सय मिटरभन्दा कम लम्बाइका सुरुङ बनाउने गरी सडकको डिजाइन गरिएको छ । यसले यात्रालाई सुरक्षित र छोटो बनाउने विश्वास गरिएको छ । विस्तृत इन्जिनियरिङ अध्ययन अनुसार सडकको ढलान, घुम्तीको अर्धव्यास र सडकको सतह नेपाल सरकारको मापदण्ड अनुरूप हुनेछ ।

प्रतिवेदनअनुसार सडक विस्तारका क्रममा ५४.१२ हेक्टर जग्गा आवश्यक पर्नेछ । यसअन्तर्गत ४१.४२ हेक्टर खेतीयोग्य जमिन र १२.१८ हेक्टर वन क्षेत्र रहेको छ । आयोजनाका कारण २ हजार ९ सय ८२ वटा रूख काटिनेछन् भने ३ सय ५५ घग्धुरी प्रत्यक्ष प्रभावित हुने प्रतिवेदनमा उल्लेख गरिएको छ । यस्तै २१ संस्थागत भवन, ४५ वटा बस बिर्सीनी, २३ वटा सार्वजनिक धारा र १३ वटा मठ-मन्दिरमा क्षति पुग्ने अनुमान गरिएको छ ।

पोखरा-बुटवल जोड्ने राजमार्ग व्यापारिक र पर्यटकीय दृष्टिकोणले निकै महत्वपूर्ण मानिन्छ । द्रुतमार्ग निर्माण भएपछि दुई सहरबीचको यात्रा समय आधाभन्दा धेरैले घट्नेछ । सिद्धार्थ राजमार्गको स्तरोन्नति गर्ने कुरा पटकपटक आए पनि बजेटको अंक नतोकिँदा स्थानीय बासिन्दा पूर्ण आश्वस्त हुन सकेका छैनन् । यद्यपि यसअघि अध्ययनका लागि एआइआइबीको सहयोग स्वीकार गर्नु र बजेटमा समेटिनुले केही आशा जगाएको स्थानीय कुलानन्द लम्सालले बताए ।

राजमार्ग द्रुतमार्ग बनेमा तराइ-पहाड जोड्ने देशकै छोटो राजमार्गले हजारौ नागरिकलाई स्वरोगार बनाउने विश्वास गरिएको छ । नेपाल-भारतको सिमना सुनौलीबाट भित्र्ने हजारौ भारतीय सवारी साधनका यात्रुहरू बुटवल-पाल्पा र स्याङ्जा-पोखरा हुँदै मुक्तिनाथ दर्शन गर्न पुग्नेछन् । राजमार्गको स्तरोन्नति भएमात्रै प्रदेशको आयआर्जनमा ठूलो परिवर्तन आउने अपेक्षा गरिएको छ ।